

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT)

IVASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ ifj. GÖRGEY LÁSZLÓ ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre — — — 8 korona
Fél évre — — — 4 korona
Negyed évre — — — 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre — — — 14— kor.
Fél évre — — — 7— kor.
Negyed évre — — — 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részvénytársaság”nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Vasúti alkalmazottak biztosítása.

Miskolcz, 1902. június 28.

(§§.) A vasúti üzemben a legnagyobb elővigyázat és óvatosság mellett is ugyszólván naponta előforduló balesetek, a melyek személyek sérülésével, esetleg halálos végű szerencsétlenségekkel is vannak összeköttetésben, — a vasúti igazgatás lehető legteljesebb preventív intézkedései daczára is bizonyos átlagot feltűnítő számban évente szerepelnek az állandó események rovatán. Az

emberi könnyelműség, meggondolatlanság és hamarkodás, másrészt a természeti erők összjátzásán alapuló véletlen évről-évre megköveteli magának a vasúti áldozatokat. Kevés itt a törvény, parancs, tilalom, esődöt mond az oly fenhangon magasztalt emberi eszélyesség is, mert a Quetelet átlag embere évről-évre lerója a maga adóját az elkerülhetetlen „vasúti baleset” molochjának.

Ezzel a legyőzhetetlen hatalommal szemben nincs tehát egyéb teendője a társadalomnak, közelebbről pedig a törvény szigorú ellenőrzése alá helyezett vasúti intézetnek, mint az, hogy a már megtörtént s végzetként reá nehezedő balesetek súlyát lehetőség szerint enyhíteni igyekezzék.

Nem beszélünk itt az anyagiak terén beálló károkról, a melyek igen sok tekintetben más számítás alá jönnek, mint a személyesérülések vagy a halálozások, hanem igenis ez utóbbiakról, a melyek nemcsak a társadalom szempontjából jelentenek helyrepótolhatlan veszteséget, hanem a szűkebb családi élet körén belül mélyreható kérdések elintézését teszik szükségessé.

A magyar kir. államvasutak a saját alkalmazottakat szolgálatközben ért sérülések vagy vagy elhalálozásokért peres eljárásán kívül úgy, mint peres uton évente igen tekintélyes egyezségi, illetve járadék-összeget fizet ki. Ennek az állandó kiadási tételnek csökkentése tekintetében, másrészt pedig úgy az alkalmazottak, mint azok családtagjainak érdekében nem volna épen ezélszerűtlen, ha a magyar kir. államvasutak ezen baleseti ügyekből származó anyagi igények kielégítését a biztosító intézetekre bizná. Akként lehetne pedig ezt a kérdést

leghelyesebben megoldani, hogy a magyar kir. államvasutak a vonatkísérő és mozdony személyzet tagjait, mint akik első sorban és főként vannak kitéve a baleseteknek, — végleges, valamint teljes munkaképtelenség, illetve halálesetére első sorban kizárólag magyar biztosító intézeteknél bebiztosítaná. Az így fizetendő évi járulékok összege, a melyek egy esekély hányadának fizetésére maguk a biztosítottak is kötelezhetők volnának. — meg sem közelítené azt a nagy összeget, melyet most az intézet esetről-esetre megkötendő egyezségek alapján kifizet. Biztosítva lenne tehát ezen kötelező biztosítás életbeléptetése által első sorban az intézet anyagi érdeke, második sorban az alkalmazottak, azok családtagjainak érdeke, harmad sorban pedig a hazai biztosító intézetek egész gazdasági életünkre jótékonyan ható forgalmában nyilatkoznék meg ezen intézmény előnye és felre nem ismerhető hasznos volta.

Öszintén ajánljuk e kérdés tanulmányozását irányadó köreink jóakaratu pártolásába.

Tájékoztató az 1902. évi előirányzatról.

Még nem volt lezárva az 1901. évi zárszámadás, melynek eredményét a hivatalos kimutatások alapján csak közelebbről ismertettük és már ki volt adva az 1902. évi előirányzat. Ez az előirányzat az igazgatóság rendelete kapcsán tájékozás céljából még az év elején megküldetett az üzletvezetőségeknek azzal a megszorítással, hogy miután az 1902. évi költségvetés még nem vált törvénynyé, az üzletvezetőségek kötelesek mindazoknál a kiadási tételeknél, illetve szolgálati ágaknál, a melyek részére az 1901. évi megszabás az előirányzatban kimutatott kisebb hitelösszegeket, illetve létszámot állapít meg, a régi megszabást, — azoknál a kiadási tételeknél, illetve szolgálati ágaknál pedig, a melyek részére az 1902. évi megszabás állapít meg kisebb létszámot és hiteleket, már az új megszabást mérvadónak tekinteni, vagyis annak keretében mozogni. Egyben kifejti a vonatkozó rendelet már eleve, hogy póthitelekre számítani egyáltalában nem lehet, mert tekintettel arra, hogy az igazgatóság rendelkezésére visszatartott, aránylag esekély

TÁRCZA.

Vasutas végrendelet.

*Harmincz évi szolgálat után
A siron kívül mi várna más reám?
S hogy odalent békességem legyen,
Ezennel ime végrendelezem:*

*Az adósságom teljes összegébe
Irassék át az anyjukom nevére;
Mint hogy azt megcsinálni segítette,
Jussa van hozzá, hogy — kifizethesse.*

*Papírjaim — lejárt zálogjegyek —
Szépreményű fiamé legyenek.
Ismerje meg a zálogcézédulát,
S kövesse híven apja nyomdokát.*

*A korcsma-számlám — bár nincs kifizetve —
Üveg alá tétessék szép keretbe,
S az oktató terembe díszhelyen
Példádként kifüggesztve legyen.*

*Boltos, mészáros, pék s a többiek,
— Az Isten őket sorba áldja meg!*

*Velük, ha a menyben találkozok
Utolsó fillérig leszámolok.*

*Ott fenn könnyebb ám a megélltetés,
Mert ott már van — **fizetés-rendezés!**
Szent-Péter a menyek minisztere
S egy hónapban kétszer van elseje . . .*

*Most már — ha kell — ám meg is halhatok,
Csak egy van, a min elgondolkodok:
Vajjon odafenn a nagy menyországba
El lehet-e majdan járni a koresmába? . . .*

*Mert bor nélkül hej! mitsem ér az élet
S bár a menyről sok szépet is beszélnek,
— Hogy az ember ott mi mindent kap . . . —
Engem falhoz nem állít a pap!*

*Ha nem úgy lesz! Kérek szabadságot
S meglátogatom a nagy menyországot,
S ha látom azt, hogy bort nem mérnek ott,
„Touron kívül” visszafordulok.*

*S nem törődve a „lassú” jelekkel,
Visszajövök a „legrövidebbel”
E földre, melyen gond és küzdelem,
De kitűnő egri bor is terem.*

Ligeti J.
kalaut.

hitelösszegek nem a megszábasok esetleges emelésére, hanem egyéb, nagyobbára már ismert kiadások fedezésére, — továbbá az 1902. év folyamán üzletbe helyezendő ama új vonalak szükségleteire tartattak vissza, a melyekről a hitelmegszabásokban gondoskodva nincsen, ennél fogva a jelenleg kiadott megszábasokkal az 1902. évi állami költségvetéssel a magyar királyi államvasutak részére kilátásba vett hitelek teljesen kimerítettek tekintendők, tehát a megszábasok felemelését célzó kérelmek, mint figyelembe amugy sem vehetők — mellőzendők.

Az állami költségvetés a napokban szentesítést nyervén, az alábbiakban ismertetjük a magyar királyi államvasutak 1902. évi előirányzatát, a vasutüzleti számlázási rendszer részletezése szerint röviden összefoglalva, némi tájékozás szempontjából.

I. Rendes kiadások,

az állami költségvetés XIX. fejezet 11. cizme alatt felvéve.

1902. évi előirányzat					
Személyi	Dologi	Fentartási és üzemi	Átalakítási munkák	Tűz- és elemi kár- okozta kiadás	ÖSSZE S
K O R O N A					
62507560	7311260	59577300	5073740	1790000	136259860

A gulyás.

— A „Haladás” eredeti tárczaja. —

Nem volt boldogtalanabb legény a világon, mint Fenyő Jóska a D . . . a község gulyása, — legalább ő azt hitte.

Pedig csalatkozott.

Nem tudta, hogy a boldogtalanság nemesak a kunyhókban, de a fényes palotákban is felütheti tanyáját. — Fenyő Jóska szép legény volt. Ünneppan, midőn felölté bő patyolat gatyáját, kivarrott ingét, felhuzta sarkantus eszímáját, kipederte csinos bajuszát és feltette pörge kalapját, mely mellé árvalányhaj volt tűzve s végig ment a falun, megakadt rajta minden leánynak a szeme. Sugva mondogatták egymásnak: Hej, de szép legény ez a Jóska!

Szegény Jóska! Szegény Jóska!

Szerette a falu leghatalmasabb, leggazdagabb emberének, Kenderesi Márton bíró uramnak a leányát — Marcsát.

Szép volt a leány, hullámozó fekete haja gazdag fürtökben omlott vállaira, kék szeme, mint hasadó hajnal ragyogott.

1901. évi költségvetés					
Személyi	Dologi	Fentartási és üzemi	Átalakítási munkák	Tűz- és elemi kár- okozta kiadások	ÖSSZE S
K O R O N A					
59899710	7220910	58642700	4853760	1790000	132407080

II. Rendkívüli kiadások.

Megnevezés	1902. évi előirányzat		1901. -re megállapított költségvetés
	egyenként	ÖSSZE S	
K O R O N A			
Leltárszaporításokra		400000	400000
Beruházások:			
V. fejezet 5. cizm.			
Építmények és felszerelések kiegészítésére	2200000		2600000
Falutaknak vasszerkezettel való kiegészítésére	280000		280000
Z. fejezetben üzemeltetési épületemelésére (II. részlet)	220000		280000
Biztosító berendezésekre	800000		
576 drb. személykocsi vételárának XII. részlete			100600
4000 drb. teherkocsi vételárának XI. részlete			661300
A m. kir. államvasutak hálózatán eszközözlendő beruházások költségeire az 1897. évi XXX. t. czikk alapján X. fejezet 1-6. cz		28200000	25346000
Összesen		32100000	29667900

Egy este szokatlan rossz kedvű volt. Bármit tett, nem ment a dolog sehogysem, kimondhatatlan érzés lopódzott a szívébe. Már későre járt az idő, mindenki nyugalomra tért, csak Marcsa virrasztott egyedül. Az éjjeli őr épen a 12 órát énekelte a ház előtt.

— Már minálunk tizenkettő,
Dicsértessék a teremtó!

Midőn az őrlépteinek zaja elhangzott, nesztelenül kiosont a szobából s egyenesen a kert felé vette útját s egy terebélyes fa előtt megállott s figyelt. Nemsokára egy alak közelgett a fa felé s oda érve, átkarolta a melázó leányt.

— Tehát mégis eljöttél Marcsa, már alig győztelek várni.

— Igen, Jóska, eljöttem, mert szeretlek.

— Tudom, hogy szeretsz, de én is téged igazán. Átölelte a leányt s forró csókot nyomott ajakára. A feljövő szelid hold percze rávetette fényét a két ifjura s aztán eltűnt a fák sűrű között.

— Vasárnap meg fogom kérni kezdet — törte meg a csendet a legény — csak az a baj, hogy én szegény gulyás vagyok, nincs egyebem

Ezen kiadásoknak felsorolása után szerepel a szóbanforgó előirányzatban a *bevétel*, mely a VIII. fejezet 11. czim alatt van jóváhagyva és pedig:

Mint *rendes bevételek* ideértve a szállítási és különféle bevételeket 1902. évre előirányozva összesen 218.200.000 korona az 1901. évi költségvetés szerint 211.596.000 korona.

Végül pedig summázva a *rendkívüli bevételeket* (IX. fejezet), ez a m. kir. államasutak hálózatán eszközölné beruházások költségeinek fedezése czéljából kibocsátandó kötvények értékesítéséből állván, az 1902. évre 28.000.000 korona van előirányozva, az 1901. évi költségvetés szerint pedig 25.346.000 korona felvéve.

Helyszüke miatt itt az előirányzatnak az egyes üzletvezetőségek és a központ között történt mikénti felosztását részletezni nem lehet és azért csak általánosságban kívánunk még néhány adatot szemléltetővé tenni, mi azért is közérdekű leendő, mert az előirányzatról a hivatalos kimutatások a külszolgálatnak nem adatván ki, arról az érdeklődők ezuton szerezhethetnek tudomást.

Lényeges és mindenestre figyelemre méltó részét képezi az előirányzatnak az 1902. évre

egy kis vityilónál, mely a falu végén fekszik: te a gazdag bíró lánya be sem mersz majd jönni kunyhómba.

Marsa nem szólt semmit, iszonyu vihar dúlt keblében s szemei könybe lábadtak. Sötét felhőt látott tornyosulni feje fölött, mely elnyeléssel fenyegette őt. Tudta, hogy atyja kérelhetetlen, nem adja hozzá egy gulyáshoz, kivált Fenyő Jóskához, kit az egész vidék csak betyárnak tartott. Nem is gondolt arra Jóska, mily gát van közöttük.

Az egyik édes reményekkel telve, mámorosan a boldogságtól, a másik könyező szemekkel tért pihenni.

Vasárnap este volt. A esillagok milliói ragyogtak az égen. Szokatlan csend honolt mindenfelé. Egyszerre a falu harangjának mélabus hangja vegyült a légbe.

Gling-lang, gling-lang . . .

Imára hívta a hívőket.

Kenderesi Márton halk hangon végezte rövid imáját. Ennek megtörténte után ismét elővette iratesomóit s belemélyedt azok olvasásába.

előirányzott hivatalnoki, altiszti és szolgálai létszám kimutatása.

Tárgy	1902. évi előirányzat szerint				1901. évi költségvetés szerint összesen
	Az igazgatóságánál	Az üzletvezetőségeknél	A külszolgálatnál	Összesen	
Hivatalnok	1117	1302	3258	5677	5589
Altiszt	243	316	10171	10737	10281
Szolga	221	200	18520	18941	18123
Összesen	1581	1818	31956	35355	34093

A hivatalnokok illetményére (fizetés és lakbér) előirányoztatott 16.735.100 K, a költségvetés szerint 16.244.300 K, az altiszteknél 15.264.060 K, a költségvetés szerint 14.337.840 K és a szolgálknál 14.550.120 K, a költségvetés szerint 13.802.320 korona.

Ha összehasonlítjuk az 1902. évi előirányzatot a múlt évi előirányzattal, mindjárt szembeötlök, hogy a hivatalnoki létszám 99-el, az altiszti létszám 535-el, a szolgálai létszám pedig 751 fővel szaporodott, ami végered-

Kopogtatott valaki az ajtón, bíró uram felémelte fejét s szemét az ajtóra szegezte.

Fenyő Jóska lépett a szobába ünneplő ruhába öltözve.

— Szerencsés jó estét kívánok, bíró uram!

— Adjon Isten, Jóska öcsém, mi hozott ide?

Jóska közelebb jött, arcát pir futotta el, ajka remegett, szavai szakadozottak voltak.

— Hát izé . . . bíró uram . . . tudja kigyelmed, hogy egyedül állok a nagy világon, van egy kis házikóm, csak az nincs, ki gondját viselné mindenemnek. Meguntam egyedül már ezt az életet, szeretnék egy fehér eselédet vinni a házhoz . . . Itt szava elakadt.

— Nagyon jól teszed édes, öcsém — mond Kenderesi Márton — de ki legyen az a leányzó?

Jóska rávetette tekintetét a bíró szigorú arcára, majd lesüté azt, ajka mozogni kezdett s önkénytelenül rebegett:

— Marsa . . . Marsa . . . a kigyelmed leánya, a kit szeretek.

E szavakra mintha tüzes menykő ütött volna be, felugrott bíró uram ültéből, arcza eltorzult, szemei vad tüzben égtek, öklét fenyegetve emelte fel.

ményben 2,160.480 korona több kiadás felvételét vonta maga után.

Eme létszámemelés oka a mindinkább nagyobbodó üzem és a forgalom akadálytalan lebonyolításánál immár nélkülözhetetlenné vált munkaerők megszorításában rejlik, a mi ezen gondosan és nagy szakértelemmel összeállított előirányzatnak behatóbb áttekintésénél azonnal szembeötlők és csak örvendetes tudomásul szolgálhat mindenkinek, hogy a vasutintézetnél mindinkább nagyobbodó forgalom és üzem folytonosságának lebonyolítása évről-évre szükségessé teszi a személyzetzsaporitást úgy az adminisztratív, mint a végrehajtó szolgálatnál és hogy az új állások rendszeresítése következtében a már működő személyzet jobb anyagi helyzetének megteremtéséről is állandóan gondoskodva van.

A fenti előirányzatban ugyan még nincs fölveve a tisztviselők általános fizetés-emeléséhez szükséges összeg, de bizva a mozgalom eredményének további üdvös sorsában, reméljük, hogy azt a legközelebbi előirányzat ismertetésénél beillesztve találjuk és örömmel üdvözölhetjük.

Nemes Győző.

— Hogy mersz ilyet szádra venni, te a falu betyárja, — az én leányomat, a falu első emberének, a bírónak leányát egy sehonnainak!

A haragtól megvakitva rohant a másik szoba felé.

— Marcsa!

A leány belépett. Midőn meglátta atyja dult arcát, elsápadt s lábai megremegtek.

— Te, szereted ezt a betyárt?

Marcsa lerogyott. — Engedj meg édes apám, nem tehetek róla, én szeretem őt, nélküle nem élhetek.

— Szereted? Hat szégyent akarsz hozni házamra, ősz fejemre? Tönkre akarod tenni házam becsületét? Nem, az nem lehet, inkább lássalak halva, de azt a szégyent nem tűrhetem el!

— Kegyelmezz édes apám, hisz nem igaz, a mit a faluban beszélnek Jóskáról, ő szegény ugyan, de tiszta lelkű, becsületes ember, — mond esdekelve a leány.

— Soha! Soha! Nem engedelmeskedtél nekem, szomorúságot hoztál fejemre, majd gondoskodom sorsod felől . . . Te pedig, szolt a gulyáshoz, verd ki fejedből ezt az esztelen gondolatot,

Észrevételek

a hivatalos levelezés magyarságának kérdéséhez.

Irta: Lippay Béla máv. főmérnök.

4. Az intéző és vezető elemek egy részével: hasonlóképp az utóbb említett czélszerűségi felfogás; ösztönszerű, konzervatív tartózkodás minden újítástól, takarékosági hajlam („az idő pénz”) a sablonak ápolása, stb. Hát ezek szépszámu és nem kicsinyelhető akadályok!

De hátha czélt akarunk érni: az akadályokat ismerni és velők számolni kell ugyan, azonban azok elől meghátrálni hiba volna.

Az 1. pont alatt említett baj ellen kétségtelenül nagyon keveset lehet tenni. Ez az akadály csak idővel és lassan, — különösen akkor fog észrevehetőleg csökkenni, — ha majd a magyar anyanyelvűek is megszokják éveken át a folytonos jó példákból — a magyaros szófüzést, s a magyarul gondolt mondatokat, a mint a magyar anyanyelvűek a multban a németes észjárást szokták meg.

A 2. pont alatt említett hibaforrás már nem képez legyőzhetlen akadályt. A kisebb iskolát végzett altisztekben, kik legnagyobb részben magyar anyanyelvűek — még nem romlott meg a magyar nyelvérzék aggodalom keltő mértékben. Csak azt kell velük megértetni, hogy a nyakatekert vasuti stílus egyáltalán nem disztíngváló, — hanem elidegenítő; továbbá, hogy ne a kasztszellem

többé át ne lépd házam küszöbét, szedd össze sátorfádat és távozz a községből. Ne lássalak többé!

Jóska úgy érzé, mintha az ég és föld csapott volna össze feje fölött, minden homályos lett előtte, mint sebzett vad tántorogva ment ki a szobából.

* * *

Késő ősz volt. A fák sárga levelei zörögve hullottak alá. A madarak nem zengtek többé dalt a szántó-vetők fejei fölött, mintha örökre meghalni készülne a természet, minden oly nyomott, oly lehangolt volt.

Kenderesi Márton uram házában szokatlan sürgés-forgás van. Azért sütnék-főznek, mert Kókai József, a szomszéd község egyik legvagyonosabb emberét várják a fia részére leánykérőbe. Gazdag embert várt Kenderesi Márton ő kigyelme s az alkalom elérkezett, neki csak olyan ember kellett, kinek sok földje, háza van, nem törődve azzal, vajjon leánya szereti-e? Majd megszokják egymást, mondogatta olykor-olykor, hisz én sem szerettem a feleségemet, mikor elvettem — az Isten nyugosztalja szegényt a

ápolása képezze vágyaik czélját, hanem az, hogy kötelességeik pontos teljesítése közben is úgy irjanak és beszéljenek, mint a hogy családjuk körében és a magán életben szoktak.

Különbben ezek körében is a fölbbsvalók jó példaadása volna a leghathatósabb eszköz.

A 3. csoportba foglalt akadályokkal már valamivel tüzetesebben kell foglalkoznunk.

Mindenek előtt kénytelenek vagyok. — talán egészen elszigetelt — véleményemet kifejezni, mely szerint téves felfogásnak tartom azt az általános hiedelmet, hogy a manapság használt vasuti stylus azért legalkalmasabb, mert az érthetőség szempontjából félre nem magyarázható, valamint hogy legolesőbb, mert sablonszerű égo s rövidsége miatt legkisebb idővesztéssel jár.

No kérem, mondhatom, hogy nekem igen sok időmet rabolja el, mikor a különféle szabály- és körrendeletek ugynevezett „tömör“ szövegét átolvassam — azt az esetek tulnyomó részében előbb németül kell elgondolnom, hogy megérthessem, s azt hiszem, hogy sok más emberrel is megesik az ily idővesztés! Holott semmivel több idejébe nem kerülne annak a referensnek, ki a németes szöveget fogalmazta, ugyanazt magyarosra megírni. De hát akkor hová lenne a sablon, az ünnepies hivatalos stylus?

Nézetem szerint az a legszerencsésebb hivatalos stylus, a melyiken legkevésbé lehet érezni, hogy hivatalból került ki, más szóval

a mely legjobban hasonlít az egyszerű, lapidaris beszédhez, mert az ilyet legrövidebb idő alatt lehet egyfelől papirostra vetni, — másfelől megérteni.

A már némiképp eltompult magyar nyelvi érzék felelevenítésére pedig igen hasznos és czélhozvezető dolog lenne, ha a tisztviselő pályatársak egy része nemcsak a napi sajtónak, — bizony sokszor szintén idegen-szerűségekkel ékeskedő — cikkeit olvasgatná, hanem szellemi szórakozásként a magyar remekirókat is.

A 4. pont alatt említett akadályokra nézve — szerény véleményem az lenne, hogy ha sikerült valamelyeskép az intéző-vezető elemeket arról meggyőzni, miképp a magyaros észjárás és írásmód meghonosítása általában semmi u. n. „szolgálati érdeket nem érint:“ akkor legczélyszerűbb volna a vezető elemeknek a jóakaró *semlegesség* nézőpontjára helyezkedni, mert parancsszóval az óhajtott eredményt elérni — csakugyan nem lehet.

Az ő részükről általánosságban — elegendő támogatás lenne az is, hogyha az előadók és fogalmazók stylusát *csak olyankor* hibáztatnák, mikor az (akár magyaros, akár németes észjárás szerint) nem azt, hanem más valamit fejez ki, mint a mit elrendelni vagy jelenteni szükséges, de máskülönbben szabad kezét engednének az egyéni munkálkodásnak, mivel az ily eljárás gyorsitaná csak igazán az ügyek elintézését.

(Vége köv.)

másvilágon, — mégis megvoltunk, tehát ők is majd összetörődnek.

Egyszerre kutyák ugatása s kocsi zörgése hallatszott az udvarról. Biró uram örömben uszott, megsimogatta Marcsa fekete haját, kinek arcáról eltűnt az üde pirosság, s helyét halványosság váltotta fel, szeméi tele voltak könnyel.

— Csak azután jól viseld magad leányom, meglásd milyen jó dolgod lesz, — s ezzel kietett Kenderesi Márton az érkezők elé.

— Isten hozta kigyelmeteket, — s barátságos kézzoritást váltott Kókai Józseffel s Mihály fiával.

— Kerüljenek beljebb, Marcsa már oda bent várja kigyelmeteket.

Pedig Marcsa nem várt senkit, hanem hirtelen egy eszmétől megkapva, míg atyja künn volt, azalatt ő a szomszéd szoba ablakán kiugrott a kertbe s eltűnt az est sötétjében.

Bevezette biró uram vendégeit a szobába, de bizony Marcsa már nem volt ott. Kenderesi Márton összeránczolta homlokát. Szólitotta a leányt, de az nem jött.

Benyitott a másik szobába, felkutatott mindent, folyton hivatagatta a leányt. Majd a nyitott

ablakra esett tekintete, egy ruha darabot vett észre az ablak egyik sarkán.

— Ez az ő ruhájából való, — kiáltá, — tehát elszökött az átkozott, — s ezzel keresztül ugrott az alacsony ablakon. Kereste mindenfelé, már majdnem egy óráig, de hiába, a leányt nem találta sehol. Lihegve a kiállott izgalmtól rohant be a szobába, hol vendégei is igen kellemetlenül éreztek már magukat.

— Nincs Marcsa sehol, elszökött valahová! — A vendégek felugráltak helyükről s zavartan néztek egymás szemé közé.

Ekkor hirtelen feltáru az ajtó s azon Fenyő Jóska lépett be. Nem sütötte le most szemét, fejét büszkén feltartva, jobb kezét az ég felé emelve nézett biró uramra.

— Eljöttem hozzád, büszke biró, eljöttem én, akít kiutasítottál és letiportál a sárba. Tönkre tetted a becsületemet, két szívet mérgeztél meg, az enyémet és a lányodét. Tudd meg büszke biró, hogy Marcsát eljegyeztem a csillagos ég alatt, Marcsa ez órától fogva az enyém, menyasszonyom. A Rima folyó vizének lágy ringató ölében tartjak esküvönket, majd ott fenn az egekben számolunk! — Ezzel elrohant.

A balesetbiztosítás ezéjja és annak fontossága a vasutasokra nézve.

Nem kívánok kiterjeszkedni a balesetbiztosítás ezéjjának és fontosságának részleteire, de igenis annak főbb adataival foglalkozni el nem mulaszthatom.

Magában véve azon tény, hogy a „Haladás” előfizetőinek baleset biztosítást is nyújt, eléggé igazolja, hogy mily üdvös, humánus intézmény a balesetbiztosítás. De nem csak a munkás embernek, ma már ugyyszólván nélkülözhetetlen, hanem annak a hivatalnoknak is, aki irodában dolgozik, aki — szorinte — kevésbbé, sőt egyáltalában nincs kitéve véletlen szerencsétlenségnek. *A sors szeszélye ismeretlen valami, nem tudjuk soha, hogy kit hol és mikor sújt!*

Azt hiszem ezen állításomat mindenki magáévá teszi. Az azonban vajmi kevés lehet annak, a kire a sors keze csapást mér! Gondoskodni kell tehát idejekorán első sorban családunkról, hogy netán bekövetkezhető katasztrófa esetén a hátramaradottaknak legalább némi segélye, majd kenyere legyen. A visszamaradt árvák jólétéről szebben és nemesebben — számba sem vehető áldozat

mellett — a legnagyobb lelkiismeretlenség volna nem gondoskoni. *Mert a „Haladás” előfizetőinek 3000 korona halál esetére és 3000 korona teljes állandó munkaképtelenség esetére szóló balesetbiztosítást is nyújt 1/4 évenként fizetendő 3 korona 50 fillérért. Engedelmet kérek, ez oly csekély összeg, amit a legszegényebb ember is kell, hogy fizessen, már a saját érdekében is.*

Hiszen ha egy véletlen szerencsétlenségből kifolyólag — a minék mindnyájan ki vagyunk téve — valaki teljesen, állandóan munkaképtelenné válnék, vajjon nem a legkétségbeejtőbb állapotba jut e? *Ki gondol ilyenkor az illetővel, annak családjával?*

Ma persze sokan, óh nagyon sokan mondják, hogy minék is tulajdonképpen a balesetbiztosítás, ámde későn látja csak, hogy mily áldásos intézmény az!

Szívelje meg tehát mindenki, kivétel nélkül szavaimat és hozzák meg szívesen e csekély áldozatot ki-ki a maga boldogságáért, minden egyes a tömegért!

A legnagyobb magyar: gróf Széchenyi István mondta:

„Az okos ember nem alapítja létét a vak véletlenre, De előre látása által gondoskodik jövőjéről.”

A két vendég, mint szobor állott helyén, Kenderesi Márton támolygott, majd a közeli szék karjába kapaszkodott göresösen s kezét forró homlokára tette.

— Nem értem, mi volt ez?

Jó ideig, mintha oda szögezték volna állott helyén, végre feleszmélt, halálsápadt arczát a düh s kétségbeesés borítá el.

— A gyilkos meg akarja ölni leányomat! — s mint örült rohant ki a szobából és futott a falun keresztül a folyó felé. Már alig birt futni, lábai meztagadták a szolgálatot, megállt lihegve, levegő után kapkodott, azután ismét futott, míg végre a folyó partjára ért.

Mily látvány tárult szemei elé!

Két holt testet dobott fel a hullám e pillanatban, majd ismét magával ragadva őket, el-tűntek örökre.

Egy velőtrázó sikoltás rázkódtatá meg a levegőt.

— Maresa . . . Maresa! — azután csendes lett minden . . .

Osgyány István.

A viczinális.

— Karczolat. —

Sokat élcelődnek a viczinálisok felett, de a könnyelmű rágalmazók sohasem gondolják meg, hogy a viczinális vonatok lassúsága milyen hasznos az emberiségre.

Bizonyítja ezt a következő eset is, mely a füzesgyarmat—szeghalmi vonalon történt. A „szeghalmi expresszvonat” szokott lassúságával baktatott ezéjja felé és az utasok unalmukban elbóbiskoltak. Már jókora utat tett meg a vonat, mikor egyszerre csak rémes kiáltás hallatszott egy kupéból.

A lármára a mozdonyvezető is felébredt és megtudta, hogy egy Barna Pista nevű 4 éves fiú kiesett a vonatból. A fiú szüleit is elnyomta az álom és mikor egy zökkenés folytán felebredtek, elrémülve vették észre, hogy a kis fiú hiányzik.

A mozdonyvezető erre egyszerűen visszaindította a vonatot, hogy megkeressék a gyermeket. Körülbelül három kilométert mentek már vissza, mikor egyszerre nagyot kiáltott a kis Barna Pista egy árokból:

— Ihol vagyok, apám!

. . . Örömkönnyek, esőkolódzás, mozdonyfütty, prüszkölés — és a vonat vigan robogott tovább ezéjja felé.

ABC.

HIREK.

A Kassai vasuti dohánytőzsdét kirabolták.

— Saját tudósítónktól. —

Miskolcz, jun. 28.

A kassai vasuti-állomás előcsarnokában most építenek új helyiséget a dohánytőzsdének. Bár a helyiség még teljesen nem készült el, a dohánytőzsdé tulajdonosnője már beköltözött abba, összes készletét odaszállította s onnan is szolgálta ki a közönséget.

A dohánytőzsdéi helyiségnek még nem egészen kész voltát s ezzel együtt a kellő biztonság hiányát valami szemfüles tolvaj hamarosan észrevette és fel is használta saját javára. Tegnapelőtt éjjel ugyanis ezideig még ismeretlen tettes a helyiségbe behatolt s az ott — csodálatosképpen nyitva talált pénzszekrényből mintegy 180 korona papírpénzt és 40—60 korona értékű ezüstpénzt elvitt.

A betörő azonban úgy látszik, nem csak a pénznek, hanem a szivarfélének is barátja, mert ezenkívül nagymennyiségű operas, trabuco, britanica, cuba, portorico és rövidszivart is elvitt magával, mintegy 40 korona értékben.

A trafik tulajdonosa reggel, mikor a helyiséget kinyitotta, megdöbbenéssel konstataulta a hiányokat s azonnal feljelentést tett a rendőrségnél.

A rendőrség által megejtett vizsgálat már eddig is igen sok és érdekes dolgot derített ki, amelynek nyomán most a legnagyobb erélyvel folyik tovább a kutatás és nyomozás.

A vizsgálat első sorban azt az érdekes dolgot derítette ki, hogy a helyiségben feltérésnek még a nyoma sem található és az összes záruk is épek. Ezen körülményeknél fogva kétségtelen, hogy a tettes még az este rejtőzött el az állomás előcsarnokában s a lopást álkules, vagy másodkules segítségével hajtotta végre. A tettesnek természetesen nyoma veszett.

Az egész dologban szerfölött különös az is, hogy a vasuti rendőrök két óra tájban behatóan vizsgálta meg az előcsarnokot és a helyiséget, azonban semmi gyanús jelet vagy neszet nem tudott felfedezni. A közel levő podgyász-pénztárnál a rendes éjjeli őr is egész éjjel virrasztott és ügyelt a biztonságra, még sem tudott reggel semmit a betöréstről.

Az erélyesen folytatott nyomozás és vizsgálat bizonyára világosságot fog deríteni a rejtélyesnek látszó betörés részleteire.

* Láng Lajos minister Miskolczon. Láng

Lajos m. kir. kereskedelemügyi minister f. hó 23-án Miskolczon átutazván, a vonatnak az állomáson való tartózkodása alatt meg-

A HÉT TÖRTÉNETE.

Miskolcz, június 29.

(dr) A sors az elmúlt héten kegyetlenül megré-
falta az angolokat. A burokkal kötött béke után a dicsőség fényárjában uszó britt birodalom királyának, VII. Edvardnak megkoronázásához készült s tette ezt olyan előkészületekkel, a melyek ezt az ünnepélyt az angolok történelmének fénypontjává emelte volna. A világ minden részén levő gyarmatokból az alattvalók, a minden országból összegyülekező kíváncsiak, a fejedelmek küldöttségeinek tarka-barka seregei olyan változatosságot, oly fényt vittek Londonba, a melyet talán maga ez a nagy háztenger sem látott még. Dacára annak, hogy mindennek ára ennek következtében mesésen felszökött, mégis már a koronázást megelőző héten nem volt ablak, nem volt tribünhely, a mi daczára horribilis árának, lefoglalva nem lett volna Egyes szerenésés fekvésű erkélyekért százezreket fizettek. Hogy maga a királyi pár milyen fényűzést készült kifejtetni, arról némi fogalmat nyújt az angol királynő koronázási díszruhájának készítési módja.

India egyik nagyobb városában, Agrában, a régi nagymogulok sz'khelyén van

„Ganeschi Lall és fia”

műhímező műhelye; ennél rendelték meg Alexandra angol királyné számára, a ki egyuttal India császár-

nője is, a koronázási díszruhát. A ruha szövete ezüstszürke színű, roppant finom selyemszövet, a legtökéletesebb művészi ízléssel és finomsággal, természetesen színű, buja, tropikus virágfüzerek és bokrótlak vannak behémezve. A virágok ezenkívül a hatás emelése kedvéért roppant finomságú ezüst fonállal vannak könnyedén keresztül szövve. Az egész olyan mesésen gyönyörű, hogy azt toll leírni nem képes. Maga Ganeschi Lall így beszél róla: „Hat hónapja dolgozunk rajta mindent igazi selyemmel és igazi arany és ezüst fonállal hímезünk. Hogy mibe kerül ez a ruha, még nem tudom. Szállítottam már előkelő európai hölgyek számára selyemszövetet és hímzést, a melyek közül akárhány 25.000 koronánál többbe került, de ezek távolról sem hasonlíthatók össze az angol királynéjával, a melynek ára is az indiai mesékkel lesz határos, annyi azonban bizonyos, hogy hozzáfogható remekművet még nem viselt földi halandó a testén.

S mindez a fény, mindez a pompa most kárba vesztett, mert a koronázási ünnep előtt három nappal VII. Edward oly súlyos beteg lett, hogy a koronázást el kellett halasztani. Egyes lapok szerint vakbél körüli gyulladása van, mások szerint súlyos gégerákja, ismét mások szerint pedig mindakettő, sőt jól értesült lapok szerint baja annyira súlyos, hogy a korona, a melyre egy emberöltőn át kellett várakoznia, sohasem fogja fejét érinteni. Az örömmámor, a fény helyett most gyász és szomorúság vette át az uralmat a nagy angol birodalomban.

szemlélte az új felvételi épületet. A vonat megérkezésekor a kiszálló ministert dr. *Tarnay* alispán üdvözölte Borsodvármegye nevében, majd *Lichtenstein* József a miskolci szabadelvű párt és dr. Szentpály a kereskedelmi és iparkamara nevében mondtak üdvözlő szavakat. A fogadtatás után a minister fölkérte *Stankovics* Miklós főfelügyelő, üzletvezető-helyettest, a ki a távollevő *Görgey* László üzletvezető helyett fogadta a minisztert, hogy mutassa meg az állomást, miután meg kívánja tekinteni — bár futólag — az új felvételi épületet. A minister *Stankovics* üzletvezető-helyettes és *Szotyori* Nagy Zoltán állomás-főnök kíséretében körutat tett a felvételi épületben. A minister megszemlélte a várótermeket, éttermeket, a nagy előcsarnokot és láthatólag tetszett neki az épület beszerzése. A perronra visszaérkezve, végigment azon és betért a forgalmi hivatalba, hogy azt is megtekintse. Az állomásfőnök hivatali szobájába lépve, barátságosan üdvözölte a minister *Szotyori* Nagy Zoltán állomásfőnököt és megjegyezte, hogy a látott rend, tisztaság és csim teljesen megnyerte tetszését. A körut bevégeztével a minister a jelenlevők éljenzése közepette beszállt szalon-kocsijába.

A halál, de nem a természetes, hanem a boszuló kéz nyomán fakadt halál, rémit még mindig Anglia állandó ellenlábásának országában is, a nagy Orosz birodalomban. Hiába van minden kegyetlenség ott, a lappangó forradalom hol itt, hol ott újra és újra felüti fejét. Az orosz bürokratizmus nagy vezető férfai egymásután hullanak el a diákszövetség boszuló kezétől. A napokban *Obolenszkij* herceget, a karkovi kormányzót lőtte le a diákok szövetségének egyik tagja. Két golyó is találta a herceget s mindakettő halálosan, úgy, hogy csakhamar kiszenyvedett.

A merénylőt elfogták ugyan s bizonyára meg is kapja büntetését, de hogy sikerül-e csak valaha is elnyomni teljesen a forradalmat, az nagyon kétséges.

...

A budapesti kir. büntető törvényszék végre a Tomka-féle kasszalópás ügyében is meghozta az ítéletet s kimondotta, hogy a betörést Tomka követte el azzal a czéllal, hogy a biztosított összeget jogtalanul megszerezze magának; testvére, Marót Sandorra nézve pedig azt mondotta ki, hogy közreműködött Tomka büncselekményének keresztülvitelében azért, hogy az állítólag ellopott értékpapírok értékesítésénél kezére járt Tomkának. Tomka fölött már nem hozhatott büntető ítéletet, mert az önkézzel vette véget életének, elkerülte a földi igazságszolgáltatást, ellenben Marót Sándort a család büntetésében *bűnrészesnek* mondotta ki s ezért egyesítendő büntőre ítélte, a mibe a

* **Egy máv. mérnök allamtudományi doktorátusa.** A kolozsvári tudományegyetemen szombaton érdekes doktorráavatás történt. *Frank* Mihályt, magy. államvasuti mérnököt, aki tizenöt esztendő előtt nyert a József-műegyetemen mérnöki oklevelet és aki most az államvasutak igazgatóságának építési főosztályánál működik, avatták az allamtudományok doktorává. Ez az első eset a kolozsvári egyetemen, hogy mérnök nyerte el a doktori fokot.

* **Előmunkálati engedély meghosszabbítása.** A boldvavölgyi helyiérdekű vasútrészvénytársaságnak *Szalonna* állomásától *Martonyi* község érintésével, az ezen község mellett levő vas-ércbányáig vezetendő helyi érdekű vasútra adott előmunkálati engedélyt a m. kir. kereskedelemügyi miniszter egy évre meghosszabbította.

* **Az első villamos-vasut a Szepességen.** Június hó 3-án nyitották meg a Márkusfalváról Bindre vezető villamos-vasutat. A megnyitás alkalmával a Frigyes főherceg tulajdonát képező bindti bányatelepen nagy ünnepeket rendeztek, melyen több külföldi mérnök és díszes közönség volt jelen.

* **A magyar kir. államvasutak pénztári fölöslegei.** A magyar kir. államvasutak igazgatósága folyó évi június hó 14-én újból 1.500.000 koronát szállított be pénztári fölöslegeiből a központi állampénztárba. A f. évi beszállítás összege tizenhét millió koronára emelkedett.

* **A helyiérdekű vasutakról.** Az elmúlt évben a magyar kir. államvasutak kezelésében 91

vizsgálati tozságból öt hónapot beszámítottak neki. Tomka özvegyét támasztott kárigényével elutasította a bíróság.

...

Igen humorosan bucsuzott el az élettől a minap a Genf-tő melletti fürdőhelyek egyikében egy gazdag amerikai, a kit óriási nátha s a vele járó folytonos tüszkölés keserített halálra. Az íróasztalán ugyanis a következő levelet hagyta hátra: „Minthogy ma már a tizedik zsebkendőt használom el, nem kételkedhetem többé abban, hogy vízfejű vagyok. Miképen jöhetne különben a tejemből annyi víz? Miután azonban nem szándékozom a fejemben aranyhalak számára való medenczét berendezni s egyáltalában nem akarok vízfejjel élni; agyonlövöm magam. Vagyok azonban annyira óvatos, hogy a szívembe lövök, mert ha a fejemen lőnék lyukat, azt hihetnék, hogy az első emeleten, a hol lakom, megrepedt a vízvezeték esőve.”

Az utolsó szentség.

Tanító: Hány szentség van, Szekeres Pali?

Pali: Már egy sines.

Tanító: Miért, te füles?

Pali: Mert tegnap adtak fel a szomszédunknak az utolsó szentséget.

helyiérdekű vasut állott, amelyeknek hossza összesen 6516 kilométert tesz ki. Az 1900. évi állapothoz képest a kilométer hossz 209 kilométer többletet tüntet fel. A helyiérdekű vasutak bruttó bevétele 25.859,876 korona volt, 2.344,110 koronával több, mint 1900. évben; a bruttó bevétel kilométerenként 4000 korona volt. A helyiérdekű vasutak az üzemvitelért a magyar. kir. államvasutaknak 13.554,400 koronát fizettek, amely összeggel szemben a kiadások 18 millió koronára rugtak.

* **Szerencsétlenség a keleti pályaudvaron.** Benkó Pál héviz györgyi születésű 38 éves napszamos a keleti pályaudvari peronon levő magas emelvényről a helyett, hogy a lépcsőn jött volna le, egy kötélnek akart lecsuszni, de a surlódás következtében kifejlődött horzsolást nem bírva ki, 17 méter magasságból a földre zuhant. Életveszélyes sérülésével a Rókusba szállították.

* **Megtámadott vasutiak** Zágrábból jelentik, hogy ott négy vasuti alkalmazott és öt horvát jogász között véres verekedéssé fajult összetűzés történt a napokban, mikor a vasutiak Pétrinjska-utczában levő Müller-féle vendéglőből távoztak. A diákok minden ok nélkül megtámadták őket s botokkal, boxerekkel ütlegelni kedték őket. A *támadásból csakhamar parázs verekedés tejlődött ki, amelyben mindkét fél részéről többen sérülést szenvedtek.* A vasutiak a verekedő jogászokat feljelentették, mire azokat letar-

tóztatták és átadták a bíróságnak. A diákok állítólag azt a legutóbbi verekedést akarták megbosszulni a vasutasokon, amelyben ők szenvedtek vereséget. A megtartott tárgyalás alapján a bíróság két diákot két-két heti elzárásra ítélte.

* **A miskolci villamos vasut** üzletvezetői állását a napokban töltötték be ujonnan Richter Mátyás nyugalmazott m. v. mérnökkel, a ki legutóbb a miskolci fűtőház főnöke volt, majd pedig a miskolci üzletvezetés központjában működött.

* **Leszakadt vasuti hid.** Valparaisoból jelentik, hogy Talco mellett a Rio-Claro hidja leszakadt abban a pillanatban, *mikor egy személyvonat haladt rajta keresztül.* Sokan a vízbe fultak, egyeseknek azonban a folyóba zuhant kocsik tetejére sikerült felmászni s így megmenekültek.

* **Pásztorgyermek a sineken.** Fuzsine állomás közelében a budapest-fümei gyorsvonat f. hó 25 én majdnem elgázolt egy pásztorfiút, ki a sineken aludt és csak a mozdonyvezető éberségének köszönhető, hogy szerencsétlenség nem történt, mert a gyermeket észrevéve, a vonatot hirtelen megállította. Az eset az utasok között nagy riadalmat okozott. A lármára a fiú felébredt és elszaladt. A vonat személyzetéből többen utána futottak, de látván, hogy utólni nem bírják, felhagytak az üldözéssel.

* **Merénylet udvari vonat ellen.** A Bajorországban lévő Schönberg állomás közelében a f. hó 23-án éjjel 1 óra 17 p.-kor elhaladó

CSARNOK.

Váratlan befejezés.

(2) — Irta: Burgin G. B. —

Golightly asszonyt megtanította a cricet-re a fedélzeten, és mindenféle társas-játékokat honosított meg. Mindehhez még igazán kellemes hangja volt. Mikor a „Beduin szerelmi dalá“-t énekelte, Golightly asszony reszketett a gyönyörtől, úgy, hogy Du Maturin kisasszony nem állhatta meg, hogy meg ne jegyezze: „Golightly asszony képes volna elmenni érte a Szaharába beduin asszonynak!”

A „vad-virág“ szülői kedvéért ment férjhez boldogult urához. Most már a saját kedvéért akart férjhez menni. Praedet alig ösmerte. De nem is volt arra szükség. Bizott a fiatal angolban, azzal az erős, megtántoríthatatlan meggyőződéssel, a mely a „vadon fiaival“ — és a vadon leányaival — velők születik.

Az utazónők bizonyos irigységgel néztek reá. Talán mert Praed szívesebben időzött az ő, mint azok társaságában. Talán kissé kaczernek is tartották, a mi pedig csak a körülmények elkerülhetetlen következménye volt. Semmi sem képes egy csinos nőt annyira ingerelni, mint a tudat, hogy közvetlen közelségében más csinos nők is vannak. De mindazáltal annyi nyíltság

volt Golightly asszony egész lényében, a mi őt a köznapi féltékenykedésen felül emelte.

A hajó fedélzeten a bizalmasság hamar megszületik és hamar megérlelődik. Golightly asszonynak úgy tetszett, hogy Praedet legalább is öt éve ismeri már. És ez alatt az idő alatt a férfi nem tett semmi olyat, a mivel a nő becsülését eljátszotta volna. Sőt ez a becsülés egyre nőtt a gyorsan tova szálló évekkel... nem, nem, csak napok voltak, de az időt gondolataink, érzelmeink száma, sokasága, gazdagsága szerint szoktuk gyakran nézni...

Praed hangversenyt indítványozott az nap estére, mikor a hajó eléri a rimuski-i kikötőt. Golightly asszony beleegyezését adta, és megígérte közreműködését; a mi még közelebb hozta őket egymáshoz.

A nőnek nagyon csinos szoprán hangja volt, kissé iskolázatlan talán, de tiszta és csengő, — míg néhány kisasszonynak, a kik pedig örökké csicseregtek, majdnem semmi sem volt.

A hangverseny kezdete kilencz órára volt kitűzve. A hajó egész nap nyilsebesen haladt a sima, majdnem hullámatlan vitzükrön, — úgy tetszék, mintha a tenger be lenne fagyva, és ők szánon siklanának tovább. Utjukba egy-egy eltévedt jéghegy akadt. A lemenő nap utolsó sugarai csillogtak, kaczerkodtak, a mint a lassan alá uszó jégóriásokra vetődtek, de kárt nem tudtak tenni bennök.

(Folyt. köv.)

udvari vonat ellen, amelyen több fejedelmi személyiség utazott, merényletet követtek el. Az udvari kocsira ismeretlen tettesek vaóságos közáport zúditottak. Egy kő betörte az ablakot s *Württemberg Urach* herceg feje fölött esett le. A vonaton voltak még *Lajos* bajor, *Tamás* genuai herceg, *Károly Tivadar* bajor herceg nejével és *Hohenzollern* herceg. A tetteseket kinyomozni nem sikerült.

* **Éjjeli vonatok megszüntetése.** Csaknem hihetetlenül hangzik a hír, hogy a belga vasutak igazgatósága az éjjel közlekedő vonatokat be akarja szüntetni azzal az indoklással, hogy az éjjeli vasutak sok pénzbe kerülnek.

* **Balesetek az osztrák vasutakon.** A most közzétett hivatalos kimutatás szerint 1902. márczius havában az osztrák vasutakon nyílt pályán 8 kisiklás (5 személyvonatoknál), állomásokon pedig 6 kisiklás (kettő személyvonatoknál) fordult elő. Ezenkívül állomáson két összehitközés történt. Ezeknél a baleseteknél 1 utas, 2 vasúti alkalmazott és egy idegen személy súlyosabb sebesülést szenvedett.

* **Vasuti vendéglők bérlete.** A magyar vendéglősök országos egylete legutóbbi ülésén a vasuti vendéglők bérletét is tárgyalta. Szóvá tették, hogy alapos panaszok merülnek fel egyes vasuti vendéglők ellen az ételek és italok rossz minősége és azok drága ára miatt. Ez ülés a panaszok jogosultságát el is ismerte, ennek okát azonban abban keresi, hogy a vasuti vendéglősök óriási bérösszegeket fizetnek és sohasem biztosak abban, hogy a bérlet lejártakor megújítják-e szerződéseiket. Az ülés elhatározta, hogy feliratot intéz a kereskedelmi miniszterhez a vasuti vendéglősök helyzetének biztosítása végett kérve, hogy ha valamely vasuti vendéglős ellen panasz nem merülne fel, a bérlet lejártakor ne hirdettessék pályázat, hanem a bérlet az illetővel egyszerűen hosszabbítottassék meg. Ily módon minden vasuti vendéglős igyekezni fog a kívánalmaknak megfelelni.

* **Kisiklott személyvonat.** New-Yorkból távirják, hogy Melle közelében a *sinek megrogálódása következtében egy személyvonat kisiklott.* Harmincz ember megsebesült, közülök tiz súlyosan. A kocsik nagyrésze teljesen összetört.

* **Kibukott a vonatból** f. hó 21-én Kisujszállítás közelében *Karnyis* János ballai illetőségű munkás. Az illető a töltés oldalára esett, de oly szerencsésen, hogy egyáltalában semmi baja sem történt.

* **Rablók a vonaton.** vakmerő rablási merénylet történt tegnapelőtt este a Nyiregyháza és Csap közötti vonalon. *Gonda* Miklós behelyi lakos és földbirtokos az említett vonaton Ungvárra akart utazni, hogy másnap

Ungvár közelében egy birtok árverésénél jelen legyen. *Gonda* 5000 korona készpénzt és egy 20,000 koronáról szóló takarékpénztári könyvet vitt magával. Debreczenben átszállott az érmihályfalvai vonatra. Alighogy elhelyezkedett egy első osztályú fülkében, két más uriember is beszállt oda. A vonat elindulása után kölcsönösen bemutatkoztak egymásnak. *Simon* Balázs és *Lantos* Gyula földbirtokosoknak nevezték meg magukat s azután kártyázni kezdtek. Egész Nyiregyházaig játszottak, miközben alig egy pár fillér kártyavesztés merült fel. Nyiregyháza mind a hárman átszállottak a Csap-féle menő vonatra. Alig, hogy elhelyezkedtek, *Gonda* álmoságot kezdett érezni s a fülke egyik sarkába dőlve szundikált. Egyszerre csak azt vette észre, hogy valaki a belső zsebében kotorász. Hirtelen odakapott s legnagyobb meglepetésére az egyik utitárs keze akadt a kezébe, akinek már a pénztárcza is a kezében volt. *Gonda* lármát csapott, de a két idegen elkezdte fojtogatni. Hosszu küzdelem után *Gondának* sikerült a vészfékhez jutni, a vonat megállott s a szomszéd fülkében lévők segítségével sikerült a rablókat elfogni, kiket az állomáson átadtak a csendőrségnek. A két rabló *Virner* Adolf és *Schram* Fülöp, mind a kettő régi ismert utazó zsebtolvaj, a kiket már több törvényszék is köröztet.

* **Megsérült munkás.** F. hó 23-án Miskolcz—gömöri pályaudvar állomáson egy lisztrel rakott kocsit gördítették kirakás végett a raktár elé. *Dorcsák* János raktári munkás, hogy a kocsinak a szándékolt kirakási helynél való esetleges tovább gördülését meggátolja, balkezevel köveket tett a síre a kocsikerekei elé. Ezen tiltott és vigyázatlan eljárása közben azonban a kocsikereke bal kezét megkapta és 4 ujját megsértette.

* **Leesett a vonatról** f. hó 25-én délelőtt a Tiszolczról Feled felé közlekedő 8611 sz. vegyes vonatnál Rimaszombat állomás előtt *Szuchács* János vonatmálházó, a midőn a szakaszos személykocsik futódeszkáján végighaladt. A leesést a vonatszemélyzete rögtön észrevette, mire a vonatot meg is állították. *Szuchács* ekkor má magaerejéből felkelvén, a vonat felé jött. Rimaszombat állomásra érve *Szuchácsot* a kórházba szállították és konstatálták, hogy jobb karja vállban kifíczamodott. A kifíczamodott kart helyére tették. *Szuchács* néhány hét múlva már szolgálatot is fog tenni.

* **Kedvezményes szállítás a vasuton.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter kedvezményes vasuti szállítási díjat engedélyezett minden olyan tárgyra, mely az országos tüzoltó kongresszussal kapcsolatosan Egerben tartandó bor- és gyümölcs-kiállításra küldetik. A kedvezményes áruszállítás érvénye f. évi szeptember hó 20-ig tart.

* **Megdobált gyorsvonat.** A f. hó 27-én reggel, Kassáról Miskolcra érkezett gyors vonatot Szikszó közelében éretlen suhancok kövel megdobálták. A kövek egy II. osztályu kocsii ablakait bezúzták s az üveg darabok két hölgyet, kik az ablaknál állottak — megsebesítettek. A csendőrség a tetteseket letartóztatta.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Háromszög rejtvény.

— Közli: Kovács Béla. —

a	a	a	a	a	a	á
á	á	á	d	d	g	
g	k	l	l	l		
r	s	s	s			
s	t	t				
h	ó					
ú						

Ezen betűk úgy helyezendők el, hogy balról jobbra és felülről lefelé olvasva ugyanazon szavakat adják.

Megfejtését július hó 13-án megjelenő 20-ik számunkban hozzuk.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki. A megfejtés határideje július hó 9.

F. évi 16. számunkban közölt rejtvény megfejtése:

„Szilágyi Dezső.”

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás útján *Bognár Mihály* nyerte meg, kinek címére Szűts Jenő: „Vérnyomok a hóban” című művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

B. J. Halmaj. Olvassa el majd a kérdéses cikkeknek a végét s abban meg fogja találni a kívántakat s látni fogja, hogy a cikk írójától minden sértési szándék távol állott. A hivatkozott sorok a legjobb intenciókból irattak, bár teljesen igazat adunk Önnek, hogy könnyen adhattak félreértésekre okot.

Caeres. Kérdésére jövő számunkban a „Kérdések és teleletek” rovatban válaszolunk. — A fölösleges lappéldányok küldésének megszüntetése iránt intézkedtünk.

B. A. hiv. A lapot ezentul új címére küldjük.

L. J. Beküldött egyik versét mai számunkban hozzuk; a másikat (Martyrjaink sirján.) félretettük az évforduló alkalmára. — F. szerkesztőnk köszöni szíves értesítését.

Csávok. A rejtvények közöltetni fognak. — A kérdéses versre meg nem került a sor; jobb volna azonban, ha újat küldene, mely teljesen megütné a mértéket.

Felelős szerkesztő: **Ifj. Görgey László.**

BRAUN A. ÉS TÁRSA

uri és női divatáru raktára

Miskolcz, Széchenyi-utca 42. sz.

a Hitelezési
épületében.

Ajánlja dűsan felszerelt raktárát, — és pedig:

Hazai gyártmányu és angol

Dűs választék

ezipők,

~ bot, ~

finom szalma és nemez-

nap- és esőernyőkben

kalapok,

Francia

férfi fehéreneműk

illat - szerekben.

ugymint ingek és gallérok,

Bőröndökben

nyakkendők,

keztük és harisnyák,

mindennemű

továbbá

selyem, vászon, batiszt

pokrócokban,

zsebkendők.

szőnyegekben.

Jóth Dániel

ezipész

Miskolcz, Arany János-u. 2.

a forgóhid közelében.

Elvállal minden e szak-
mába vágó, a kor kívá-
nalmainak megfelelő

ezipők és csizmák

készítését

jutányos árak mellett.

